FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 27, št. 7/8
JULIJ/AVGUST 2007

V TEJ ŠTEVILKI

◊ ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA

◊ OB DNEVU DRŽAVNOSTI

◊ ODMEN NA FARNI DAN

◊ MOLITEV K MARIJI

»... ZVESTOBO OHRANITI JE STVAR TVOJE DOBRE VOLJE« (SIR 15,15)

Končalo se je še eno šolsko in veroučno leto. Učenci so si oddahnili, prav tako starši, učitelji, kateheti, vzgojitelji in drugi. Nastopil je čas zasluženih počitnic, ko si bomo oddahnili od natrpanih urnikov in številnih obveznosti.

Zaključek nekega obdobja je tudi priložnost, da se ozremo nazaj, da ocenimo svoje delo, premislimo o svojem ravnanju ... hkrati pa že gledamo naprej, pripravljamo nove načrte ...

Začetek ali zaključek veroučnega leta je za kateheta čas, ko bolj intenzivno razmišlja o svojem poslanstvu.

Vzgojiti ali zgraditi človeka in kristjana v sebi in v veroučencu je zelo težka in dolgotrajna naloga, mnogo težja kot predelati veroučni učbenik. Katehet, ki se je odločil za to pot, bo uspel. Toda kdaj in kako bo uspel, ne vemo.

Vzgojni in učni proces zahtevata vztrajnost v stalnem prizadevanju za poklicno in strokovno izobraževanje.

Zahtevata tudi zvestobo Kristusu, ki nas je izbral za ta poklic. Biti zvest Kristusu v vsem, biti zvest človeku, veroučencu, ni lahko. Misel modrega Siraha: »Če hočeš, boš izpolnjeval zapovedi – in zvestobo ohraniti je stvar tvoje dobre volje« (Sir 15,15), velja tudi za izpolnjevanje katehetskega poslanstva.

V življenju vernih je opazen prepad med izpovedovanjem vere in liturgičnim obhajanjem ter vsakdanjim življenjem iz vere. Naloga Cerkve je, da ljudem pomaga graditi most med vero in vsakdanjim življenjem. Tako je naloga kateheta in vsakega oznanjevalca posamezniku in skupnosti pomagati, da bo v sebi zmogel usklajevati teorijo in prakso verskega življenja. Tak človek in skupnost bosta v veri črpala moč ter se v njej navdihovala za življenje, prežeto z evangeljskim duhom, ki spreminja kulturo razmišljanja, delovanja in odločanja. Vera je oživljajoči duh, ki daje celotnemu življenju in vsakdanjemu delu, naporom in problemom usmeritev, moč in smisel.

Starši, ki ste prvi oznanjevalci svojim otrokom, imate možnost, da v tem počitniškem času zvesto izpolnjujete svoje poslanstvo. Otrokom bodite dober zgled: prosti čas izkoristite za skupno molitev, obisk svete maše, dobro branje, romanje, sproščeno igro ... Naj otroci ob vas spoznavajo in doživljajo, kaj v vsakdanjem

Foto: Tomo Strle

življenju pomeni biti kristjan. S tem doživljanjem in spoznavanjem bodo jeseni z veseljem in brez prisile prihajali k verouku.
Kateheti smo veroučno leto zaključili, toda naše delo se nadaljuje. Tudi naša naloga v tem poletnem času je, da okrepimo svoje duhovne in fizične moči za katehetsko delo v prihajajočem letu.

Petra Rok

V MIKLAVŽEVEM VRTCU SMO ZAKLJUČILI ŠOLSKO LETO

Čas hitro teče in že smo na koncu šolskega in pastoralnega leta. Ob vsakem koncu se vedno ozrem nazaj, na postavljene cilje, in analiziram naše delo, delo kolektiva in svoje. Smo storili vse, kar je bilo potrebno? Ne. Smo storili vse, kar je bilo v naši moči? Verjetno da. Pri svojem delu se vsak dan bolj zavedam odgovornosti do vsakega otroka posebej, do vsakega starša, do sodelavk, obiskovalcev, odgovornosti do vsakega, ki z nami na kakršenkoli način sodeluje.

Večkrat se pojavijo problemi, ki v tistem trenutku presegajo moje človeške sposobnosti in moči, zato se rojevajo tudi stiske; pridejo trenutki, ko ne veš več, ali si na pravi poti, ali ima tvoje delo sploh smisel. Ko smo šli čez težko obdobje težav, saj veste, vedno jih pride več skupaj, sem vedno znova načrte in želje polagala v Božje roke, ob tem pa storila vse, kar se je dalo. On najbolje ve, kaj je najboljše za naš vrtec. In vedno se je našla rešitev.
Zato se zahvaljujem Bogu, da nas preizkuša, brusi, vodi in daje milost, da lahko tu uresničujemo svoje poslanstvo. Vsak dan mi osmislijo otroške dogodivščine in domislice, iskreni pogledi, njihova neposrednost, stiski roke ali tudi prošnje za bonbon.
Hvala g. župniku Janezu za duhovno in moralno oporo, za vzpodbudne besede, za duhovno vodenje vseh zaposlenih in hvala za zaupanje pri vodenju župnijskega vrtca.
Hvala staršem, ki nam zaupate svoje otroke; brez vas in vaše podpore Miklavževega vrtca sploh ne bi bilo.
Hvala sodelavkam: Darinki, Bredi, Urši, Majdi, Mojci, Mojci, Boži, Nataši, Joži, Silvi in Metki za celoletni trud in dobro voljo pri skupnem prizadevanju za dobro naših otrok.
Tudi starši gotovo komaj čakate, da boste prišli do svojega težko pričakovanega dopusta, ko boste lahko končno pol meseca ali celega preživeli skupaj; ko zjutraj ne bo treba hiteti, ko ne bo treba v vrtec, ko se bo lahko vse odvijalo malo bolj počasi. Tudi otroci si tega gotovo želijo in potrebujejo počitnice z vami, čeprav se v vrtcu trudimo, da se imajo lepo in da je zanimivo. Dom, družina, starši – tega pa ne moremo nadomestiti in prav to otrok potrebuje za svoj razvoj. Imejte se lepo in posvetite se svojim najbližjim.

Jožica Maček

OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Ob dnevu državnosti ne bo odveč, da razmislimo tudi o nekaterih vprašanjih naše sedanjosti in prihodnosti.

Vključitev Slovenije v Evropsko zvezo je spremljala tudi želja po ohranjanju in uveljavljanju njenih posebnosti, po okrepitvi navezanosti na domovino, obenem pa po povečanju stikov z drugimi deželami. To pa pomeni tudi soodgovornost za reševanje širših problemov. Različnost med narodi in kulturami naj ne bi bila več razlog za oddaljenost in za sovražnost, pač pa v obojestransko obogatitev.

Mnoge evropske države doživljajo težko krizo vrednot, ki jo nekateri imenujejo noč kulture. Pri ohranjanju resničnih vrednot pa velikost naroda ni bistvena, ampak sporočilo, ki ga daje. Dolžni smo z vsemi sredstvi delati za to, da bodo v družbenem in političnem življenju priznana in uveljavljena temeljna moralna načela, brez katerih je zares iskreno vzajemno in mirno sožitje nemogoče.

Papež Benedikt XVI. je pri obrazložitvi svoje prve okrožnice »Bog je ljubezen« poudaril, da vera ni »teorija, ki bi jo lahko sprejeli ali pa zavrgli«. Je zelo konkretna stvar: je merilo, ki določa naš način življenja. Zato lahko upamo, da bomo, ne samo kot posamezniki, ampak tudi kot narod, sprejeli to merilo in pripomogli, da se bodo v družbi uveljavljale resnične vrednote.

V življenju si brez potrebe sami postavljamo meje naših obzorij. Posledica tega je, da o globljih razsežnostih oziroma posledicah nekaterih stvari, niti ne pomislimo. Ob uveljavljajoči se miselnosti, ki išče samo dobiček, brez ozira na to, kako je pridobljen, se meje sprejemljivosti neopazno odmikajo. Zato obstaja nevarnost, da ne bi opazili zakritih, a usodnih nevarnosti. Ker smo tudi kot narod občestvo, nam tako ne more biti vseeno, da se na Goriškem pripravlja največje igralniško zabavišče v Evropi, četudi živimo na drugem koncu Slovenije. Mnenje o tem je neki ugledni mislec izrazil takole: »Česar ni uspelo fašizmu, ki si je prizadeval iztrebiti slovensko omiko, in česar ni uspelo v povojnem obdobju drugačnemu totalitarizmu, ki si je prizadeval popolnoma pohabiti osebnostno in duhovno držo, to bo v najkrajšem času uspelo »vabljivemu projektu mega igralnice«.

Družbeni nauk Cerkve želi preprosto prispevati k očiščenju razuma in pomagati, da moremo to, kar je pravilno, tu in sedaj spoznati in nato tudi uresničiti.

Cerkev mora prebujati in ohranjati duhovne moči za pravilna spoznanja in za uveljavitev dobrega. Slovenski narod je preživel, ker je vedno gojil in ohranjal krščanske vrednote. Recimo torej NE različnim poskusom, da bi v imenu lažnega napredka in pohlepa po dobičku izvedli projekte, ki vodijo v razkroj naše družbe.

Lojze Gosar

Foto: Drago Malavašič

ZAHVALA

Tudi letos smo FARNI DAN imeli teden prej kot običajno, saj je zadnji vikend podaljšan, ker je v ponedeljek, 25. junija, DAN DRŽAVNOSTI in začetek počitnic; tako bi bila zaradi prostih dni udeležba zelo okrnjena. Pokazalo se je, da smo se prav odločili. Bil je lep, sončen dan, številčno dobra udeležba in razpoloženje, kot si ga lahko samo želimo.

Foto: Drago Malavašič

Prvi duhovni in kulturni del se je začel ob 15. uri v cerkvi. Ker je letos leto sv. pisma, smo izbrali za geslo farnega dne – NAŠ ZAKLAD JE SV. PISMO.

Na to geslo so bila izbrana besedila iz knjige PSALMOV. Brala jih je SONJA MIHELČIČ in so lepo povezovali nastopajoče: SEKSTET ADORAMUS, MARJANA GRDADOLNIKA in MIHAELO GOSTIŠA, NINO KOMPARE in POLONO GANTAR ter FRANCA JUVANA.

Ob čudovitem izvajanju nastopajočih in v primerni zbranosti v cerkvi smo uživali v duhovni glasbi. Družabni del smo nadaljevali na trgu Sv. Nikolaja ob glasbi NOTRANJCEV, plesu mažoretk iz Logatca in folklorne skupine iz Horjula. Vmes je potekal bogat srečelov, ki je bil zaključen že ob 20. uri.

Posebej se zahvaljujem vsem, ki ste darovali dobitke, tistim, ki ste vse te dobitke pripravili in oštevilčili,

Foto: Drago Malavašič

Foto: Drago Malavašič

prodajalcem srečk in tistim, ki ste dobitke izdajali. Brez tolike zavzetosti in veselega služenja skupni župnijski družini ne bi bilo tako lepega vzdušja.

Skupina NAZARET z igro CEFIZELJ IN POLICAJ nas je uvedla v pozorno poslušanje dramskega igralca GREGORJA ČUŠINA, ki nam je predstavil Evangelij po Čušinu. Ves družabni del in vrh srečanja z Gregorjem Čušinom je sijajno povezoval JAN MIHEVC, ki ga zlepa ne spraviš v zadrego.

Ob 21. uri, ko so se nekateri opogumili in zaplesali, je odzvonilo AVE MARIJA; odmolili smo angelovo češčenje in se počasi v veselju in zadovoljstvu začeli razhajati.

Vsem, ki ste v ozadju pekli, rezali in delali porcije, točili pijačo, stregli, delali z malimi ustvarjalci ... ste neopazno, brez hrupa in reklame, služili veselju in zabavi na trgu, zares lepa hvala.

Vsem članom ŽPS, ki ste se kar nekaj mesecev pripravljali in vse organizirali, domislili in dorekli, kar se je pletlo okrog FARNEGA DNE, BOG PLAČAJ!

Seveda pa brez vas, ki ste prišli na FARNI DAN, tako lepega dne, kot je bil 17. junija 2007 na trgu Sv. Nikolaja, ne bi bilo.

Hvaležen in ponosen na vas, župnik Janez

Foto: Drago Malavašič

Foto: Drago Malavašič

»S kulturo in umetnostjo kot novo govorico moramo stopiti v dialog,« povzemam misel Antona Jamnika, ki jo je zapisala Ksenija Hočevar (Odkrivati lepoto, Družina, 20. maj 2007, str. 14) V citiranem prispevku je nakazana tudi tema, kaj imata kultura in religija skupnega. Podan je odgovor, da je ravno kultura tista, kjer gre človek onstran, kjer gre v preseženo; umetnost je simbol, kultura pa fantastičen način izražanja duhovnega, lepote, žara bivanja; Cerkev se mora zavedati, da je le eden od subjektov pluralne družbe, zato ne nastopa avtoritativno kot tista institucija, ki ima v posesti vso resnico; resnico, ki se je razodela v Jezusu Kristusu, samo oznanja, zato mora stopiti v dialog in ne sme razmišljati, da ima edina prav. Kultura govori o lepoti stvarstva, o radosti bivanja. Načini, kako to lepoto človek izraža v umetnosti, pa so različni.

Nanizane misli so lepo izbrane in sprejemljive, tudi tista o lepoti v človeku. Vse to pomaga odkrivati tudi Cerkev.

Različni načini izražanja govorijo o tej lepoti. Ni presenetljivo, da so mnoge naše cerkve prave zakladnice »izražanja lepote«, le da prepogosto hodimo mimo prikazanega »z zavezanimi očmi«.

Pomembno se zdi spoznanje, da tudi Cerkev uporablja jezik, ki je nekomu nerazumljiv, zato je potreben dialog za razumevanje tega, kar hoče drugi povedati.

Nepoznavanje vsebin, ki so prikazane v naših cerkvah, na znamenjih, simbolih so pomemben vzrok za ustvarjanje

Foto: Tomo Strle

predsodkov. Samo, če poznamo stvari, lahko vzpostavimo odnos.
Mnogi danes v Evropi in pri nas ne morejo razumeti ne vsebine, prikazane v cerkvah, ne v muzejih, galerijah, ne razstav, ker niso poučeni na področju kulture. To dejstvo ustvarja predsodke. Samo če smo o stvareh poučeni, jih lahko cenimo ali tudi zavračamo. O verskih vsebinah, predstavljenih v cerkvah, smo še posebno malo poučeni.
Pozornosti vreden se mi zato zdi pogovor, ki mi je prinesel razmislek na vprašanje, zakaj tudi mi, še posebno mladi, ne berejo naših klasikov? Trditev, da otroci danes ne »razumejo« Jurčičevega besednjaka, torej so nepoučeni, me spravlja vsaj v nelagodje.
Zato se mi zdi zapis dr. Slavka Kranjca (OFM CONV – Sveto pismo in naša kulturna dediščina, Naše poslanstvo 40, Družina, Lj. 2006) sprejemljivo branje, saj nam ponuja v razmislek odgovor na vprašanja, povezana s kulturo ustvarjanja lepega.
Vprašujemo se lahko, kako spoznati in ovrednotiti dediščino naših cerkva oziroma kaj nam povedo naša znamenja in kapelice.
Ne samo »visoka« umetnost, dela znanih umetnikov, tudi preprosto izrezljan križ je lahko bogato izročilo naših prednikov; ko so začutili v sebi potrebo po odkrivanju lepega, so ali sami ustvarjali ali pa naročili izdelek pri ljudskih mojstrih. Odprimo vrata cerkva in vstopimo vanje spoštljivo in dobro poučeni; potem bo naš obisk drugačen; ne bo samo kot ogled razstave.
Na priloženi fotografiji prikazana »monštranca« je lep primer bogate »domače dediščine«, oblikovno in obrtniško kvalitetno izdelane sestavine cerkvenega posodja, ki ga je cerkvi sv. Nikolaja leta 1910 podarila družina Mulej. Iz zapiskov »Logaškega vedeža« (F. Mihevc, Spomini logaškega vedeža, rokopis), je mogoče povzeti tudi naslednje: »Kakor je že tudi v drugem kraju zapisano, da je kupil g. Adolf Mulej, nadpoštar in posestnik, okrog leta 1885 cerkvi sv. Nikolaja nov, sedanji (op. tedanji) križev pot. In kakor tudi omenjeno novo monštranco, za kar je tudi hvale vredno.«
Opomba: Stari križev pot je bil prestavljen v cerkev Sv. Križa na Tabor v Gorenji Logatec.

Pavle Mihevc

ROMANJE NA MADŽARSKO

Kakor že vrsto let smo tudi to zgodnje poletje sodelavci KARITAS romali, tokrat na Madžarsko. Naša pot se je pričela temačnega junijskega jutra pred župniščem. Romarji, se že dodobra poznamo med seboj. Doslej smo skupaj romali že preko desetkrat in med nami so se spletle pristne prijateljske vezi.

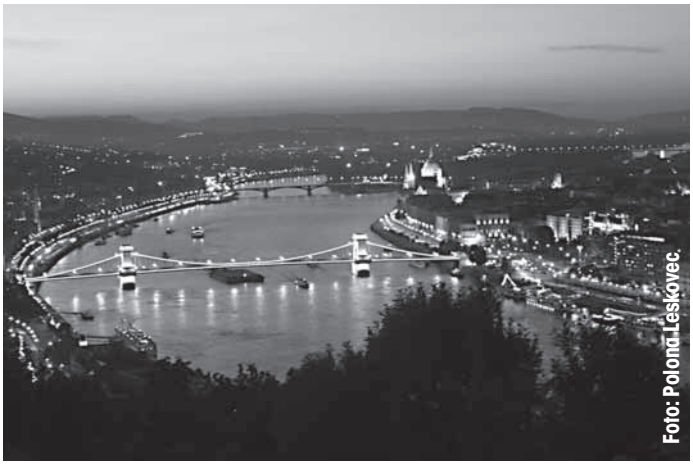
Foto: Polona Leskovec.

Po jutranji molitvi smo prav kmalu prispeli do Prekmurja, kjer smo imeli v župnijski cerkvi v Radencih prvo skupno sveto mašo. Prestopili smo državno mejo in pot nadaljevali po Panonski nižini. Naša soseda Madžarska je dežela z 10 milijoni prebivalcev, ki so ugrofinskega porekla. Madžarska ima bogato zgodovino in ohranjenih mnogo naravnih, kulturnih in zgodovinskih znamenitosti. Kot država je nastala že okrog leta 1000 za časa kralja Štefana.

Po obilnem kosilu, pripravljenem tudi iz značilnih madžarskih jedi, smo pot nadaljevali do mesta Keszthely, kjer smo si ogledali znamenit baročni dvorec; v nadaljevanju poti smo prispeli v mesto Szekesfehervar, ki je bil dolga leta prestolnica Madžarske. V večernih urah pa smo prispeli v Budimpešto, ki s svojo veličastnostjo in razsežnostjo spominja na Pariz. Reka Donava deli mesto na dva dela, ki ju povezujejo znameniti mostovi. Večerni pogled na mesto s hriba – Gellert s Citadello pa je neponovljiv.

Po temeljitem počitku v hrvaškem kolegiju smo naslednje jutro nadaljevali z ogledom Budimpešte, ki je en sam kulturni in zgodovinski spomenik. Veličastne zgradbe, muzeji, galerije, opere so nas spremljali na vsakem koraku. Posebej je potrebno omeniti cerkev sv. Štefana, kjer hranijo relikvijo – roko prvega madžarskega kralja sv.Štefana. Skratka: mesto je veličastno in resnično vredno ogleda. Toda mi smo morali nadaljevati pot in že misliti na vrnitev. Pot smo nadaljevali ob Blatnem jezeru, ki je največje jezero v Evropi in je še ohranilo dovolj svoje naravnosti in izvirnosti in še ni pretirano skomercializirano.

Po prijetni vožnji, prežeti z molitvijo, pogovori, petjem in humorjem, smo prispeli v Slovenijo, kjer smo imeli v Stari Gori v baročni cerkvi sv. Duha sveto mašo.

Romanje smo zaključili z večerjo v kmečkem turizmu Novak, kjer so nas prijazni gostitelji izredno presenetili s svojo širokosrčnostjo in gostoljubjem. Romarji smo v izrednem sožitju preživeli dva čudovita dneva. Zahvaljujemo se obema gospodoma župnikoma Janezu Komparetu in Sandiju Osojniku za darovane svete maše, molitve in vodenje romanja.

Helena

Foto: Polona Leskovec

SVETNIK MESECA - VERONIKA JULIANI, REDOVNICA

Ime Veronika je pobožnim ljudem domače s križevega pota. Pri šesti postaji namreč nastopi pogumna žena, ki je stopila iz radovedne množice ob poti, po kateri je stopal Jezus s križem s težkim križem, ki ga je nesel na Kalvarijo. Po starem izročilu je bilo ženi, ki je Jezusov potni in krvavi obraz obrisala s prtom, ime Veronika. Spomin te Veronike Cerkev obhaja 4. februarja.

Sveta Veronika Juliani, redovnica, katere življenjepis predstavljam, pa goduje 9. julija. Rodila se je v Italiji leta 1660 kot Uršula. Bila je sedmi otrok premožnih staršev. Ko je bila njena pobožna mati na smrtni postelji, je svojim petim hčeram naročila, naj se v stiskah zatekajo k presvetim Kristusovim ranam – Uršuli je »podelila« rano Jezusovega prebodenega srca. Ko je Uršula dopolnila sedemnajst let, je vstopila v samostan redovnic kapucink, kjer je dobila ime Veronika.

Kmalu po vstopu v samostan se je v Veroniki obnovilo Gospodovo trpljenje, podobno kot petsto let poprej v življenju svetega Frančiška Asiškega. Tudi Veronika je dobila na svojem telesu znamenja Jezusovih ran. Na glavi se ji je videla trnova krona (zato jo upodabljajo s trnovo krono na glavi). Imela je globoka mistična doživetja, istočasno pa je silno trpela zaradi napadov hudobnega duha, ki jo je mučil podobno kot kasneje svetega arškega župnika Janeza Vianeja. Veliko hudega je prestala tudi od svojih redovnih sester v samostanu, posebno od predstojnice, ki jo je imela za domišljavo. Vzeli so ji vodstvo novink, prepovedali so ji, da bi se pogovarjala z drugimi sestrami; skoraj dobesedno so jo izobčili iz samostanskega življenja.

Škof je dobil iz Rima naročilo, naj zadevo z vso ostrino preišče in sporoči svojo razsodbo. Preiskava je trajala dolgo časa. Na koncu je škof sporočil v Rim, da je sestra Veronika nezlomljivo zvesta v veri in pokorščini, da kljub vsem preizkušnjam ohranja vedrino duha in da se nadaljujejo njene mistične prikazni. Na njegovo prošnjo je papež preklical vse prepovedi.

Kmalu nato so jo sestre soglasno izvolile za opatinjo. To službo je opravljala 11 let – do svoje smrti 9. julija 1727. Za svetnico jo je razglasil papež Gregor XVI. leta 1839.

Veronikina mama

ČAS ZA HVALEŽNOST

V tem šolskem letu je naša družina ostala brez ljubeče mamice Cvetke, ki je dala življenje za otroke. Težko je, še težje pa bi bilo, če ne bi imeli vere, dobrih ljudi, prijateljev in Miklavževega vrtca. Vanj hodi sin Gregor, lansko leto pa je tam zaključila svoje predšolsko

Foto: Tomo Strle

obdobje hči Lucija. Lucija se tudi sedaj rada z veseljem vrača v Miklavžev vrtec, saj je zmeraj toplo sprejeta in povabljena v njihovo družbo. Gregor pa pravi, da rad gre k svojim prijateljem. Miklavžev vrtec zelo pomaga pri dolivanju olja v naše dušne svetilke.

Hvala g. Janezu Komparetu in Karitas za pomoč naši hiši. Hvala vodji vrtca in vsem zaposlenim v vrtcu, ki ste vedno pripravljeni pomagati in ste polni novih idej.

Hvala staršem otrok za pomoč, kramljanje in nasmeh, ko se srečamo v vrtcu ali na ulici. Hvala vsem za vaše molitve. Hvala ti, Gospod, za naše prijatelje iz Miklavževega vrtca in njihovo ljubečo vzgojo.

Miha, Lucija in Gregor

FARNO ROMANJE BO!

25. avgusta, zadnjo soboto tega poletnega meseca. Tokrat nas bo pot vodila proti Koroški. Vabljeni vsi farani, ki vam romanje predstavlja dragoceno druženje v molitvi in ogledu lepih in zanimivih krajev naše domovine.
Zaradi organizacije (prevoz, prehrana), se čim prej prijavite v župnijski pisarni. Katere kraje bomo obiskali, pa boste pravočasno izvedeli v obvestilih pri sveti maši.
Naj bo tudi letošnje romanje za vse, ki se ga bodo udeležili, prijazno druženje v Božjo slavo.

FINANCIRANJE CERKVE – ČETRTI DEL
PASTORALNO POSLANSTVO

V času priprav na oblikovanje novih škofij v Sloveniji smo mnogokrat slišali ali brali, da je glavni razlog za njihov nastanek »pastoralnega« značaja.

Na osnovi Jezusovih besed učencem tik pred svojim vnebohodom: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal!« (Mt 28,19-20a) je Cerkev skozi zgodovino razvila predvsem tri temeljna področja, na katerih izpolnjuje svoje pastoralno poslanstvo: oznanjevanje, bogoslužje in dobrodelnost.

Cerkev na Slovenskem je v povojnem času kljub omejitvam lahko največ delovala na področju bogoslužja, zlasti tistega, ki se odvija v cerkvi. Tako je v javnosti nastal vtis, da je to vse, s čimer se Cerkev hoče in sme ukvarjati, zato je vsaka širitev njenega dosedanjega delovanja razumljena kot preseganje njenih meja.

Veliko manj se je lahko v preteklosti Cerkev uresničevala na področju oznanjevanja. Vendar je to njena prioritetna naloga. S tem najbolj posnema Jezusa Kristusa, ki je vse svoje življenje oznanjal prihod božjega kraljestva. Pred svojim vnebohodom je posebej naročil svojim učencem, naj gredo in povsod

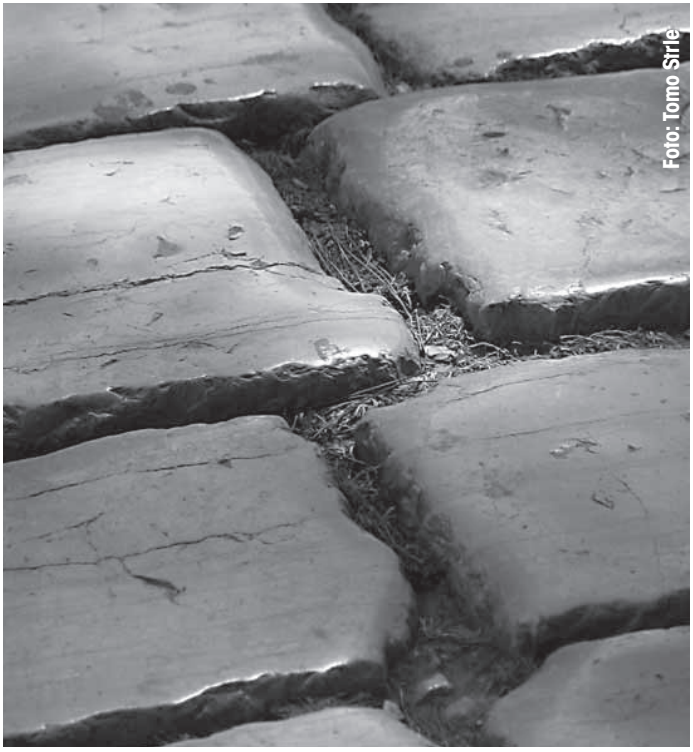
Foto: Tomo Sirle

oznanjajo. Tako se je Cerkev v vseh časih trudila, da s sredstvi, ki jih ponujajo nove iznajdbe (tisk, elektronski mediji), čim bolj učinkovito izpolni to Jezusovo naročilo.

V komunističnem obdobju pa Cerkvi ni bilo dovoljeno delovati na področju dobrodelnosti. Velikokrat je bila zaradi tega celo kaznovana. Vendar je prav tako Kristusov zgled in naročilo, naj tako delajo tudi njegovi učenci v vseh časih, za Cerkev tisti imperativ, mimo katerega ne more, če hoče ostati zvesta Kristusu in dosedanji cerkveni zgodovini.

Tedanjim razmeram primerno je Cerkev na Slovenskem skozi drugo polovico prejšnjega stoletja razvila tudi svojo organiziranost in družbeno strukturo. Danes so njene naloge veliko obsežnejše, ker so tudi možnosti veliko širše. Vendar zaradi polstoletnega komunističnega zatiranja še nima primernih struktur za nove izzive, predvsem pa manjka jasne zavesti pri mnogih njenih članih, kaj vse bi morala še storiti in na kakšen način.

(Se nadaljuje)

OZRI SE V ZVEZDO

O, ti, kdor koli že si, ki čutiš, da te povodenj tega sveta premetava
med nevihtami in viharji, ne odvračaj oči od bleska čudovite Zvezde!

Če privršijo vetrovi skušnjav, če zadeneš ob čeri nadlog,
ozri se v Zvezdo, pokliči MARIJO!
Če te pretresajo valovi napuha, obrekovanja in zavisti,
ozri se v Zvezdo, pokliči MARIJO!
Če jeza ali lakomnost ali mesena poželjivost butajo
ob ladjico tvoje duše,
ozri se k MARIJI!
Če se vznemirjen zaradi velikih pregreh
in osramočen zaradi slabe vesti
začenjaš pogrezati v brezno žalosti, v prepad obupa,
poglej v Zvezdo, pomisli na MARIJO!
V nevarnostih, v stiskah, v negotovostih
pomisli na MARIJO, pokliči MARIJO!
Naj ne odstopi od tvojega srca.
Da dosežeš naklonjenost njene prošnje,
ne nehaj posnemati njenega življenja!

Sv. Bernard

Foto: Igor Cergolj

FARNI LIST

Izdaja župnija Dolnji Logatec, odgovarja Janez Kompare, župnik